

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19296/2022
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Даница Мисојчић адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 1470/22 од 07.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 1470/22 од 07.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљевоу Гж 1470/22 од 07.07.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљевоу Р1 84/20 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште, и то кп .. укупне површине 0.27.26ха уписану у ЛН број .. К.О. ..., на којој је предлагач сувласник са уделом од 3314/4314 и на којој је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу број 465-55/2020-8 од 10.09.2020. године, по цени од 1.200,00 динара/м², што за сувласнички део предлагача износи 2.512.924,62 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експроприсано земљиште сразмерно сувласничком уделу исплати укупан износ од 2.512.924,62 динара са законском затезном каматом почев од 16.03.2022. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 160.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности овог решења па до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеу Гж 1470/22 од 07.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и решење Основног суда у Ваљеу Р1 84/20 од 16.03.2022. године потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени.

Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа, јер је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима суд, приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку, висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности.

Из наведеног разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о ванпарничном поступку прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинско-правном стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правном споровима, ако тим или другим законом није другачије одређено. Одредбама чланова 132-140 ЗВП којима је уређен поступак одређивања накнаде за експроприсану непокретност, право странке на ревизију није другачије одређено, а Закон о експорпријацији не садржи одредбе о ревизији.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско првним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експроприсану непокретност покренут је дана 28.10.2020. године, а висина накнаде одређена предлагачу очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан покретања ванпарничног поступка, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић